

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XX. ročník

číslo 9/září 2014

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.30	bohoslužby „Pražské společenství Kristovo“
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.05	společné čtení: Anthony de Mello – „Cesta k lásce“
	18.00	kurs hry na ukulele pro začátečníky
	18.30	mládež
Středa	15.00	biblická pro maminky s dětmi
	15.30	mladší dorost
	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	20.00	PoMlaSG (<i>každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci</i>)
Pátek	15.30	předkřestně-konfirmační příprava
	17.00	starší dorost

Úřední hodiny faráře Jaroslava F. Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

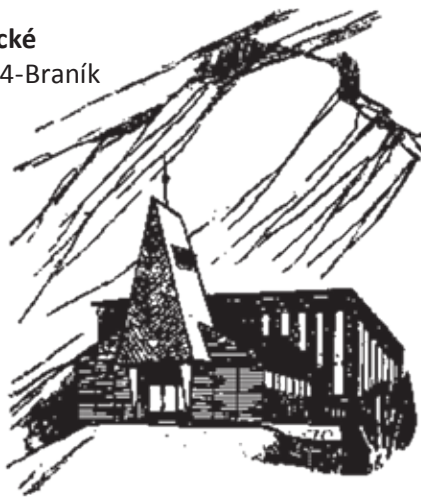
222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

O ČEM JEDNALO STARŠOVSTVO

Zápis z 747. schůze staršovstva konané v pondělí 9. září 2014

Přítomni: Pechar, Drápal, Bruncko, Dus, Holý, Chadima, Mazný, Plhák, Slabý, Zvánovcová, Žilková, Hoznauer

Omluveni: Stralczynská, Novotný

Host: P. Hanych

Biblický úvod: J. F. Pechar – píseň *Nezná nikdo soužení má* (Svítá 217), 2K 4,6 a další, o pokladu v hliněných nádobách, pohřební kázání, ten poklad do nás vložil Bůh, konec není v našich rukách ale v božích, píseň *Mezi hvězdami* (Svítá 182), modlitba.

Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v říjnu, tedy 13. října 2014.

Bohoslužby a další akce

- 13. 9. *Dny evropského kulturního dědictví*. Náš kostel bude otevřen 16.00–20.00. Ve stejný den od 13.00 hrají a zpívají za Penny Marketem *Omezení* – hudební skupina složená z mladých členů našeho sboru.
- 21. 9. *Do kostela na kole*. Nabídka kontroly kol.
- 28. 9. čtvrtá neděle v měsíci, *kázat bude J. A. Dus*.
- 12. 10. K šestistému výročí zavedení přijímání pod obojí se náš sbor *namísto bohoslužeb v Braníku* zúčastní *velkých společných bohoslužeb v Betlémské kapli* od 10.00. Od 8.00 bude pěší pouť od našeho kostela k Betlémské kapli pod vedením faráře J. Pechara.
- 13. 10. proběhne na staršovstvu *zkouška konfirmandů*.
- 19. 10. při bohoslužbách proběhne *konfirmace*, po bohoslužbách bude *Ohlédnutí za letními akcemi*, odpoledne v Berouně bude *Slavnost Stánků*.
- 26. 10. čtvrtá neděle v měsíci, *kázat bude vikář Pavel Hanych*.

Letní akce

Staršovstvo děkuje všem, kdo se podíleli na organizaci letních akcí, zejména hlavním vedoucím, na kterých ležela největší zodpovědnost.

- Vodácké akce – Tomáš Bedrník a bratři Rybáčkoví
- Tábor pro mladší děti – Lukáš Drápal
- Tábor pro starší děti – David Slabý
- Putovní tábor po bulharských horách – Rut Buršíková
- Sborová dovolená – Zdena Kučerová

Další oznámení

Na staršovstvo přišel budoucí vikář Pavel Hanych. Proběhlo vzájemné představení. P. Hanych studoval vysokou školu, pracoval na ústředí diakonie na odboru vnějších vztahů a chce pokročit dále, proto se přihlásil do vikariátu. Byl přidělen do Braníka.

Na vánoční hře pracuje L. Holá. Upravuje hru J. Pechara na motivy Labyrint světa a ráj srdce.

Společná modlitba a modlitba Páně.

Zapsal A. Slabý

NAD PÍSMEM

Nedělní kázání Ladislava Žilky na sborové dovolené

*Uval na Hospodina cestu svou a slož v něm naději, onť zajisté všechno spraví.
Ž 37,5*

Každého z nás potkají různé obtíže, a někdy se může zdát, že jsou k neunesení. Nevíme, proč na nás doléhají a na druhé ne. Nevíme, proč jich má někdo více a jiný podle našich úvah méně. Nevíme to, ale je v naší povaze odpověď přesto hledat a ptát se: *proč já*. Často si myslíme, že bychom se mohli nějak účinněji bránit nebo obtížím předcházet, kdybychom odpověď našli. Otázka odkud, a proč přichází zlo, doléhá na člověka od počátku? Mohli bychom tu zmínit třeba volání Jeremiáše: *Proč se cestě bezbožníků šťastně vede. Proč mají pokoj všichni, kteříž se pyšně zpronevěřili tobě*. Příběh Jobův je nám všem jistě známý. Z pozdější doby můžeme jmenovat Augustina, který si také

kladl otázku: „*unde malum*“, odkud zlo. Původ zla viděl v nedostatku dobra. Chtěl bych zde také zmínit slova našich reformačních otců – myslím tím Kralické. Na jednom místě svých výkladů napsali: Nemůžeme vystříhati Božích cest a soudů, toho se stříci máme, pamatujíce, že cesty Páně jsou pravé. Odpověď, která by všechny uspokojila ale nemáme. Odpovědí bylo ve skutečnosti mnoho, ale žádná z nich nebyla úplná.

Stejnou otázku, otázku po příčině neštěstí měli lidé, kteří se dověděli o násilí na poutnících z Galileje, jak o tom čteme ve 13. kapitole Lukášova evangelia. Ježíš poznal, jak uvažují. Oni si mysleli, že si ti Galilejci svou smrt něčím zavinili. Čekali už jen potvrzení svého názoru. Ale Ježíš Galilejské vyvádí z omylu a zdůrazňuje, že to tak není. Ukazuje, že ti lidé nebyli větší hříšníci než všichni okolo. Obrátil jejich otázky proti nim a zdůraznil: Nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete! Svoji odpověď ještě potvrdil připomenutím podobného neštěstí v Siloe. Ani tito lidé nebyli větší hříšníci. Nebyl to trest, jak si lidé obvykle myslí; byla to událost, se kterou nemohli předem počítat.

Náš lidský život provází radost, ale také trýzeň. Proto se na něj neupínejme a už vůbec na něj nespolehejme, pokud chceme svůj život povznést k Bohu. Můžeme si pořídit majetek, zasloužit vyznamenání, vydobýt slávu, získat tituly, ale před Bohem je to vše jako suchá sláma. Stačí slabý závan a vše je pryč. Darovat skutečnou hodnotu lidskému životu může jen Bůh. Také žalmista jasně říká: spolehej na Hospodina, on tě bezpečně povede.

Ježíš pobízel Galilejské k pokání. Ale pokání samozřejmě není jen vyznávání vin, lítost a touha po odpuštění. Jde o celkovou proměnu života. Proměnu podnícenou evangeliem, Ježíšovým učením, proměnu vedenou jeho Duchem. Jde o pokání ve smyslu původního biblického termínu *metanoia*.

Takové pokání má velmi závažné důsledky pro náš život. Pokání – *metanoia* – staví totiž náš život na nový základ, kterým jsou apoštolé, proroci a zejména sám Ježíš. To nás posouvá stále více k Bohu. Ježíš proto říká těm, kteří se dotazovali (a říká i nám), že mají činit pokání, chtějí-li žít bez strachu z katastrof a neštěstí.

Existují i jiné metody, jak reagovat na okolní události. Jsou to metody založené na možnostech člověka. Můžeme se pojistit, zařídit si ochranu, zvýšit opatrnost a předvídavost aj.

Ježíš ale ukazuje: můžete následovat ty Galilejské, ale můžete také následovat mne, který jsem tichý a pokorného srdce. Já vám dám odpočinutí. Navzdory Pilátovým vojákům, navzdory Silojským věžím, navzdory křehkosti lidského života. Ježíš vyzývá k pokání, k opravdovému životu, to ale nezna-

mená starat se jen o svůj život, naopak to zavazuje mít zájem, aby se ve světě prosazovala Boží vůle, to zavazuje žít plný život ve víře, lásce a naději.

Ježíš vyzývá mne, tebe, nás všechny: *Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic... Zůstaňte v mé lásce.* (Jan 15,5.9).

Amen.

Poznámka autora: *Některé myšlenky jsem převzal od jiných autorů.*

ROZHOVOR S DANIELEM FAJFREM

24. srpna 2014 se zúčastnil branických bohoslužeb předseda Ekumenické rady církví, bratr Daniel Fajfr s manželkou. S Jiřím Holým se dohodli, že uskuteční rozhovor pro Bránu pomocí internetu. Zde je výsledek:

*Milý bratře, děkuji za pěkné otázky, pokus o odpovědi je níže.
Moc se nám mezi vámi líbilo.
Přeji vše dobré, bratrský*

Daniél Fajfr

■ Co Vás přivedlo do našeho branického sboru?

Dva důvody. Ten první je spojen s mojí funkcí. Coby předsedu ERC v ČR mě zajímá, jak žijí sbory církví sdružených v Ekumenické radě, tak občas do některého zajdu. Je to vždycky obohacující poznat nové bratry a sestry, a také liturgický rámec bohoslužby té či oné denominace, včetně katolické církve. Klasické ekumenické bohoslužby mají většinou univerzální liturgii koncipovanou tak, aby všem vyhovovala. Je inspirující vidět a prožít shromáždění v „originále“ v jiném společenství víry.

Ten druhý důvod bylo přání mé manželky podívat se do vašeho kostela. A to jak z důvodu, který jsem již zmínil, tak z ryze profesních, neboť je stavařkou. Kostelík zvenku se jí moc líbí, tak byla zvědavá na interiér, a nebyla zklamaná.

■ *Patříte mezi významné osobnosti evangelického života, jste předsedou Rady Církve bratrské, v roce 2009 jste byl zvolen prvním místopředsedou a nedávno (2013) předsedou Ekumenické rady církví. Jak vnímáte mezicírkevní dialog, třeba v souvislosti s blížícím se výročím smrti Jana Husa?*

Je třeba vycházet ze skutečnosti, že jsme se narodili do rozdělené církve. Myslím si, že právě osoba Jana Husa odráží něco z oné nesnadnosti ekumenického dialogu. Jsem optimista, pokud se jedná o duchovní jednotu mezi církvemi, neboť ta stojí na Ježíši Kristu. A Mistr Jan byl člověk milující Krista, což dnes nikdo z křesťanů nemůže zpochybnit. Proto můžeme být z tohoto pohledu zajedno i s římskými katolíky. Co se týká systematické teologie, konfesijního vymezení, interpretace církevních dějin,

zde musíme ujit ještě kus cesty. Přesto si nemyslím, že v této věci musíme být všichni zajedno, neboť cílem není, abychom si všichni sedli do stejných kostelních lavic, ale abychom byli skutečně jedno v Kristu. Takže zápas o Jana Husa po 600 letech je vlastně realistická a velmi praktická forma mezicírkevního dialogu.

■ *V 70. a 80. letech jste byl zpěvákem a kytaristou křesťanské Ústecké skupiny. Může hudba sehrát roli i dnes při evangelizaci mladých lidí?*

Rozhodně, a to nejen mladých lidí. Dobrá křesťanská píseň, ať je jakéhokoliv žánru, má obrovský potenciál. Snoubí se v ní totiž tři dary: někdo obdaruovaný napsal text, buď on sám, nebo někdo jiný jej zkomponoval, no a pak jsou tu interpreti. A když se zpívá od srdce, s vděčností, a nejen lidem, ale i Pánu Bohu, pak už Duch svatý nemá mnoho práce, aby lidi oslovil. Někdy se může dokonce stát, že z kázání toho moc nemáme, ale zní nám v uších a v srdci slovo či věta z písničky, kterou jsme slyšeli. Zkrátka hudba pozvedá ducha.

■ *Můžete říci něco o Vašem pedagogickém působení na Evangelikálním teologickém semináři v Horních Počernicích?*

No, učím tam téměř od založení semináře, které sahají do začátku 90. let. Jde o Vyšší odbornou školu, která navazuje na tradici biblické školy, kterou jsme mívali v Kutné Hoře, než nám ji bývalý režim zrušil. Můj obor je praktická teologie a podle potřeby vyučuji předměty Evangelizaci a učednictví, Misiologii, Praktickou eklesiologii, a to jak na denním tak na dálkovém studiu. Jsem rád, že mám kontakt s mladými lidmi, kteří mě nutí věci nově promýšlet, což je dobrá obrana proti setrvačnosti, ke které máme v církvi někdy sklony.

■

TÁBOR PECKA 2014

„??u?e,“ ťuk, ťuk, ťuk, „J?ku?e, Dáňo.“ „ehlpřf, ehch, a-ano?“ „Za patnáct minut modlitebka,“ na to Saša, „modlitebka za patnáct minut.“

„Za kolik že minut?“ ptá se Dáňa,

„Teď asi za deset.“

Uběhne sedm vteřin.

„Za pět minut začíná modlitebka.“

„Dneska to nedám.“

... *(vrznutí zipu, dál ticho)*

„... ??álu vzdává Pánu, Bohu zástupů, jenž odnímá důvěřivých potupu.“

„Dobré ráno, káčátka, dneska půjdou samozřejmě všichni do rybníka, takže všichni samozřejmě kraťasy na sebe. Cože? To ano, můžete sbírat houbišky v sandálech – nesmíte v nich ale běhat... Ještě něco? Asi – Adame, vem si laskavě ty kraťasy, jak jsme řekli! – asi už nic, je to všechno? Ok. Tři šest. BUDÍČEK!!!

... *(dusot kopyt)*

„Konec sbírání! Nástup na rozcvičku!“

„Kolik dneska? Jedenáct??? Hm, já jenom čtyry. No, snad ulovím kachnu.

... *(vzdechy únavy a nevole)*

„Nakonec patnáct dřepů na počítání v libovolném jazyce. Tak jedem. Eins, dva, ... fifteen! Běžte.“

... *(dusot kopyt)*

„Mně se dneska nechce do vody.“

„Aspoň po kolena, Vládó... No, vidíš, že to jde... Už pojdte z vody. Ráno je to jenom dovnitř a ven. Večer si vemte pálavu a zablbněte si, jak dlouho chcete. Teď už ven. Zájemci můžou na klub.“

... *(neochotné ustávání šplouchání)*

„Nevíš, kolik pytlíků čaje tam máme dát?“

„Nevim, zeptej se Klárky.“

„Prej asi dvacet.“

„TOLIK citrónu?“

„Dáňa řek' hodně.“

... *(neochotné ustávání tlachání)*

„Kdo se chce pomodlit, koukne na mě.“

... *(žvýkání)*

„Už rozdělávám pátej chleba.“

„Pátej?! Ty se rozežraly.“

„Tak je to ale vždycky. Prvních pár dní stačí dva tři chleby, pak jim dojdou zásoby z domova a voni se rozežerou, protože není zbytků.“

... (*zaskřehotání*)

„Na to nemáš, chybí ti dvě houby. Další!“

„Tady šest hub a kachna, takže devět, a chci Pepp-colu.“

„Tumáš. Podzemníci olejnou nechceš? Ne? Dobrý, tak novej stav na účtu je šestnáct.“

... (*zpěv lidský i dřeva sladkého*)

„Tak kterou další? Divné to věci? Prosím ne, Kryštofe! Zítra, slibuju. Ted' třeba Sláva našemu Pánu.“

„Ty nikdy nedáš tu, kterou chci já, Dandílku.“

... (*řečník řeční, děti mlčí*)

„Na okně je svačina. Dneska Florián s rohlíkem.“

„Jahodovej.“

... (*ochotné žvýkání*)

„Nástup!!!“

... (*neochotný dusot kopyt*)

Polohlasem: „Doufám, že je dneska frisbee.“

„A sportovní program: Frisbee.“

„Jóóóóó!“

„Blafe, jdeš na frisbee?“

„Služba jde dělat dřevo. Jožko, tys někde viděl nějakou soušku?“

„Kampak Honzíku, máš věc na střeše, nejdřív ji odpracuješ, ano? Pak půjdeš na program. Osm polínek, prosím tě.“

„Krásná akce!“

„Ty košíky jsou fakt pěkný. Dost povedenej dopolední program.“

„Klárko, za jak dlouho bude prosím tě oběd?“

„Jděte se svlažit, dneska je vedro. Moc pěkná hra dneska.“

S melodií: „Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a nepijte rum.“

„Kdo se chce pomodlit, koukne na mě.“

„Přejem dobré chuťnání,“ „Děěkujeme, zaa přání.“ „Dobrou chuť, šulima pípa.“

„Nemáš korálek? Na konec. Ukaž ruce. Ke korytu! Umejt.“

„Etapovka je jasná, prostě použijou znamení z noci. Přitom budou dělat mapu. Okýnko je volný, jdem na oběd.“

„Mně ten kuskus nechutná.“

„Mňam, ten květák je dobrej. Nejlepší jídlo zatím.“
„Ne, teď je klidné volno. Je polední klid.“
„Ve dvě, nástup bude ve dvě. To je za půl hodiny.“
„Co se tam flákáš, máme službu, pojď mýt hrnce.“
„Co jsme včera četli?“
„Obři je chtěli sežrat.“
„Dělej Pavle, to dáš!“
„Za pět minut konec hry!!!“
„Na okně je svačina.“
„Vytrvalostní běh! – teď!“
„Můžu si udělat čín?“
„Teď už to nestíháme, zítra.“
„Haló haló, hlášení vedoucího dne: ...“
„Už jen pár minut, to už vydržíš.“
„Jasně, ale za chvíli bude nástup.“
„A na prvním místě: Rudolíci budižňečemové!“
„Ne Mikuláši, tohle je moc tenkej špagát.“
„Chce někdo držet hladovku?“
„Eliška mlčení?“
„Eliška to podle mě nedá.“
„Zítra musíme vyhrát.“
„Zelený zatím vedou.“
„Tak pohněte!“
„Tady budeme spát.“
„Je voda v brutaru?“
„Další klíště?“
„Cože, Tadeáši?“
„Kdo chce na klub?“
„Druhá mocnina.“
„Já mám dneska sedm.“
„Tomáši! Pocem!“
„Vyjmenujte jedno...“
„... již tradiční...“

„Dozvíš se.“
„Do směsi.“
„Uvidíš.“
„Z vody!“
„V hangáru.“
„Porady!“
„Čmelák.“
„Dobrou.“
„Tau.“
„Jau!“
„JÓ!!!“
...
...

... (vdechování vzduchu narnijského, lahodného)
„... a za rok na Pecku zas jede.“

Dáňa P. a všichni ostatní

STŘÍPKY ZE SBOROVÉ DOVOLENÉ

I.

Rozsáhlý areál u rybníku Olšina. Tak rozsáhlý, že i naše velká skupina se v několika budovách pohodlně ubytovala, aniž by měla pocit stísněnosti. Byl nás rekordní počet – 106 osob: 60 dospělých, 40 dětí a 6 mimin a batolat.

„Babinec“ a další odvážlivci začínali den v 7 hodin rozcvičkou (Lenka

Kusáková). Pak následovala ranní pobožnost (většinou J. F. Pechar), snídaně, volný program – výlet, houby, řádění na trampolíně. Odpoledne pro zájemce zpívání písníček národních, trempských i jiných s doprovodem kytary (Věra Jelínková), program pro nejmenší děti (opět Věra Jelínková), pozdně odpolední cvičení (na židlích – Dagmar

Evaldová, na podložkách – Lenka Kusáková), program pro šikovné děti (Michal Mazný), po večeři biblický program Eliáš, Elíša pro děti (Miriam Žilková) a od 20 hodin program pro dospělé (Tomáš Kostelecký, ředitel Sociologického ústavu – k čemu je dobrý sociologický výzkum, Petra Hulková, ředitelka Muzea Adalberta Stiftera – významné osobnosti zdejší oblasti, Jára Kučera – Island, Lenka Kusáková – Karel Sabina, Rut Nývltová – exulanti, emigranti, Volyňští Češi. V pátek společenský večer. Ukázka programů pro děti, scénka cvičenek). Celé dny čištění a krájení hub, případně jejich vaření a konzumace (Otokar Jirásek se předvedl jako mistr kuchař!).

Různě zdatní turisté vytvořili skupiny, které vyrážely

dle svých možností a zájmů na výlety do přírody i do okolních měst. Kdo zavítal vláčkem na konečnou do Nového údolí, mohl vyzkoušet jízdu na „Nejkratší železnici na světě“ – Pošumavskou jízdní dráhou. Délka jízdy z Nového Údolí do Heidmühle Zoll 105 m, jízdní doba 24 sec. Motorizovaná skupina se vydala na stezku v korunách stromů, další skupina se svezla lodí po lipenské přehradě. Každý si tak odvezl vzpomínky na místa, která jiné skupinky třeba nenavštívily. Všichni si však mohli všimnout hned v blízkosti našeho areálu cedule jinde se nevykytující: „Pozor zlý kůň“.

A co se nejvíc líbilo Květušce Šíbové? Že mohla ráno brouzdat bosa v orosené trávě.

RČ

POSTŘEHY ZE SBOROVÉ DOVOLENÉ

Letošní sborová dovolená byla, stejně jako všechny předchozí, kterých jsme se zúčastnili, báječná. Každá „sborovka“ má svá specifika a odlišnosti, něco vyhovuje více, něco méně, většinou se jedná o záležitosti, podmíněné prostorem a možnostmi navštíveného rekreačního zařízení.

Pro nás měla ta letošní ještě trochu jiný charakter. Přihlásili jsme se totiž společně s našimi čtyřmi vnučkami. S přibližujícím se termínem odjezdu jsme si stále víc uvědomovali, že vzhledem k našemu, ale spíše vzhledem k jejich věku (2, 3, 4, 7 roků) to bylo docela odvážné rozhodnutí. Ale byli jsme připraveni to zvládnout a na „sborovku“ jsme se moc těšili. Jsou to pro nás vždy radostná a potěšující setkávání s lidmi, se kterými je nám dobře. Organizace a nabídka programů, včetně denní nabídky několika výletů s různou náročností, byla opravdu bohatá. Myslím, že letošní novinkou bylo zdravotní cvičení, jehož úžasné výsledky vtipně demonstrovaly cvičenky na pátečním společném setkání všech účastníků sborové dovolené.

My jsme navštěvovali hlavně programy pro děti. No a vidět „při práci“ Věrušku Jelínkovou, která vedla kroužek pro nejmenší děti (2–3 roky) byl zážitek.

Nejvíc mě dostala, když dětem v roli čarodějnice oznámila, že je začarovala do kočiček a po otázce: “Jak dělají kočičky?” doslova skočila na všechny čtyři a s dětmi lezla – jako kočička – po podlaze. Klobouk dolů! Zábavné a vzdělávací programy vedl i Michal Mazný. Obdivuji jeho trpělivost a přístup k dětem nejrůznějšího věku. Všechny zaujal a výborně zvládnul. Programy pro větší děti velmi zodpovědně připravila a vedla Miriam Žilková. Všem znovu velký dík!

My jsme dopoledne připravovali dětem vlastní program (Rybářská bašta, minizoo biofarma, stezka korunami stromů, houbaření) a v podvečer a večer jsme navštěvovali organizované programy pro děti. Smířili jsme se s tím, že s tolika dětmi se prostě nemůžeme jiných programů účastnit a že s dětmi to bude pro nás trochu jiná sborová dovolená. Po prvních dvou dnech jsme si ale uvědomili, že nám společné ranní pobožnosti i večerní programy (pro dospělé) hodně chybí. A tak jsme hledali řešení. A našli! Když si ráno přivstaneme a zlepšíme „organizaci a řízení“, tak se budeme moci alespoň občas zúčastnit. Dařilo se nám společně navštěvovat ranní pobožnosti a střídavě i večerní programy od 20 hodin. Měli jsme z toho velikou radost.

Ubytování jsme byli v chatě. Byli jsme moc spokojeni a hodně nám to usnadnilo pobyt s holčičkami – bezprostřední kontakt s přírodou – louka, les, hřiště, kolotoč, houpačky i ta láková trampolína. Díky krásným programům pro děti, společenství účastníků i díky ubytování v chatě jsme všechno zvládli, a navíc si sborovou dovolenou i sami užili.

Společný týden se vydařil a „umístění“ letošní sborové dovolené se nám moc líbilo. Šumavské lesy a příroda vůbec tady, to bylo něco nádherného. A navíc ta „úroda“ hub! Našel každý, i ten kdo nehledal. ☺ A vypadá to, že se líbilo nejen nám. ☺ Příští rok se jede na Šumavu do Olšiny znovu!

Miluše Kolářová

DETEKTIVKA V NAŠEM KOSTELE

*Zprávu o tom, že televize NOVA použila náš kostel jako kulisu pro natáčení detektivky, jsme si mohli přečíst v květnovém čísle Brány. 1. září se výsledek této činnosti objevil na obrazovce. Někdo to viděl přímo, někdo si našel do datečně tento pořad na internetu.**

A teď to „bouchlo“. Rozjela se širokánská diskuze, názory byly různé, většinou negativní, v internetové výměně názorů se objevilo např.: „*Přimlouvám se, aby se podobné kriminální seriály v našem kostele nenatáčely.*“ (VV); „*Myslím, že lidé, kteří si pletou realitu s televizními seriály stejně nebudou ti, kdo do kostela běžně chodí či chtějí chodit. No a názory BNU (běžný nevěřící uživatel) na církev jsou již dávno natolik otrěsné, že nějaký detektivní seriál tomu opravdu uškodit nemůže... spíše můžeme být rádi že má někdo o kostel zájem. Ošklivý a nevhledný kostel s nesympatickým a nevstřícným farářem by k filmování nikdo nevybral.*“ (TB); „... *Filmování ano, ale ne s vrahem farářem.*“ (VV); „*Nepřijde mi divné, že v kostele je vrahem farář, jako by mi nepřišlo divné, kdyby ve špitále byl vrahem doktor. Jen mi připadá hloupé, dělat si reklamu díky TV Nova.*“ (MCh); „*Pokud někdo bere fikci za skutečnost, je to bohužel jeho problém. Nebudeme se přece chovat tak, jako bychom předpokládali, že jsou všichni lidé slabomyslní.*“ (MP); „... *Respektuju hlasování staršovstva, ale budu za konzervu: nezdá se mi, že by sboru nějak reálně prospělo, aby se k nám na nás jezdili diváci dívat (když to přeženu, jako do Troškových Hoštic). Navíc mě už dlouho štve zpodobování postavy kněze či faráře v českém filmu a mám dojem, že farář vrah jen navazuje na řadu farářů, klevetníků a nadřazených podivínů, kteří zde jeden za druhým defilují.*“ (LH); „... *Děkuji za jasný popis podstaty – přispěli jsme vlastně k té dehonestující pověsti českého faráře.*“ (VV); „... *Film jako takový je podprůměrný, rozhodně jsem raději viděla náš kostel v TV před víc než dvaceti lety, kdy ČT natáčela a vysílala vánoční hru... Myslím si, že typického diváka této kultury nenapadnou objevné myšlenky o víře či církvi. A pokud je to povede ke komentářům či diskuzi, je na nás, jak budeme reagovat.*“ (JP); „*Nadšená z filmování nejsem a předpokládám, že to byla opravdu jednorázovka. Nicméně mám pocit, že tato diskuse nabírá přehnaně olbřímých rozměrů. Křesťanům se teď dějí mnohem závažnější věci, než že by řešili svou kladnou/zápornou popularitu v médiích.*

* <http://novaplus.nova.cz/porad/kriminalka-andel/video/2333-kriminalka-andel-iv-1-dil-unos>, případně: <http://1url.cz/ijbZ>

Je skvělé, že tady takto živě diskutujeme, ale mluvíme stále jen o tom, jak sbor působí navenek. A ne, zda jsme zbudovaní zevnitř, ve společenství i v sobě. Protože z toho pak vycházejí ty vnější věci. Obráceně to prostě nefunguje.“ (KK); „Argumenty, že to přivede lidi do kostela, nepovažuji za příliš moudré. Kdybychom místo kostela udělali veřejné záchodky, tak přijde lidí víc. Co můžeme čekat, když znevážíme místo, kde má být kázáno Evangelium? Pochvalu od Boha?...“ (JFCh); „... Případá mi, že je náš kostel teď pošpiněný, spojený s negativními věcmi...“ (RČ); „... Proti předchozím dílům to bylo pěkně blbě a naivní. Myslím, že trpíte zbytečnou paranoiou. Více dílů bylo podobně natáčeno. Kdo přesně neví, kde to bylo točené, nebude po tom pátrat.“ (MB).

A CO NA TO BRATR FARÁŘ?

Proč jsem byl zásadně pro?

Tahle „příšernost“ je odrazový můstek pro rozhovor s lidmi, kteří by jinak do kostela ani nepáchli. Jako téma pro rozhovor s lidmi, kteří se o církev a náboženství nezajímají, ale bydlí v okolí kostela, s pejskaři a dalšími lidmi, kteří se jen znuděně zastavují u vývěsky.

Především pak pro ty, kteří přicházejí při Noci Kostelů a za týden přijdou při Dnech evropského kulturního dědictví. S nimi se pak dá mluvit o tom, co ve filmu byl nesmysl, co umělecká (?) licence a co se alespoň trochu blížilo realitě církevního života.

Chceme-li se otevřít světu, pak musíme počítat s tím, že se od toho světa nějak „ušpiníme“. Opačnou alternativou je pro mě zbožné ghetto, které se nezajímá o svět kolem nás. Slušný křesťan se na televizi nekouká, leda na „dvojku“ a tak...

Jako detektivka (alespoň za mě) dost bída, ale některá témata přímo vybízejí k rozhovoru:

- obecně téma sekta × církev;
- principy financování církví;
- vztah nevěřících k církvi – posměšky, předem neúcta k víře jako takové (rozhovor policisty s nově obrácenou: „Máří Magdaléna – z chodníku mezi svatý“, „já to číst nebudu“, označení duchovního „velkej bratr“) – to je zkušenost, kterou má snad každý v dospělosti obrácený věřící;
- lidé s „pestrou minulostí“ v církvi – možnost nápravy, církev se ujímá těch, na které jinde kašlou („proto tu jsme, abychom je přijímali“);
- práce církve ve vězení (renonc: do Valdic by tuto sektu nepustili);
- „teologická“ témata (modlitby za zemřelé; kazatel se křížuje). ■

DOPIS NEPÁLSKÉHO STUDENTA

Milí přátelé,

26.7.2014

posílám vám pozdravy ve jménu Pána Ježíše Krista.

Daří se mi zde na Teologickém semináři dobře a doufám, že i vy jste v pořádku. Děkuji vám za dopis a opravdu se za vás pravidelně modlím. Z vašeho dopisu jsem se dozvěděl i o pěveckém sboru, který máte. Já mám velmi rád hudbu a zpěv křesťanských písní.

Před letními prázdninami jsme dostali výsledky studia. Dostal jsem 2,34 bodů z 3 za semestr. Dostal jsem z předmětů většinou stupeň A (nejlepší), pouze v jednom případě C. V tomto předmětu měla problém celá naše třída, protože s učitelem, který byl u nás ten jeden semestr, jsme si poněkud nerozuměli. Děkuji Bohu, že jsem zkoušky udělal.

O prázdninách jsem odjel do Nepálu; cesta trvala skoro 2 dny. V té době máme za úkol pracovat v místní církvi pod vedením místního supervísora. Opět jsem sloužil v dětském domově, kde jsem vyrůstal. Byl to skvělý čas s dětmi. Většinou jsme probírali různé biblické příběhy, učil jsem děti písně a hry s písněmi. Také jsem musel jednou kázat v neděli a navíc mne pozval přítel, abych jednou kázal v jejich blízkém sboru. Společně s naším pastorem jsem několikrát týdně také navštěvoval rodiny. Také jsem pomáhal při malování místností školy.

Nyní už začal nový semestr. Seznamujeme se s novými studenty. Semestr začal týdnem Konference duchovního života, na kterou byli pozváni i řečníci z jiné křesťanské koleje. Bylo to velmi dobré. Nyní následuje týden „intenzivních kurzů“ a pak už bude normální průběh vyučování.

Ještě jednou vám děkuji za vaši pomoc. Jsem tolik vděčen Bohu, že mám vše co potřebuji a mohu studovat.

Kež Pán Bůh požehná celému vašemu sboru! Kež dá vašim starším ve sboru moudrost v rozhodování! Modlím se také za výstavbu vaší klubovny.

S velkými díky váš bratr v Kristu
Daud Tamang

POTRAVINOVÁ POMOC

V našem seniorátě již nějaký čas běží potravinová pomoc lidem bez domova. Každou středu (byla vytipována jako den, kdy není na jiných charitativních místech v Praze vydáváno pravidelně jídlo) se vydává buď polévka, nebo namazané chleby. Samotný výdej probíhá v parku před Hlavním nádražím v Praze. Vydává se zpravidla okolo 100 porcí. Obvykle se pro polévku dostává 80–110 lidí bez domova nebo v nějaké podobné situaci.

Dosavadní akce byly neformální, nehlášené, ale téměř vždy proběhlo vydávání disciplinovaně bez incidentů. Policejní hlídky procházely kolem bez jakéhokoliv zájmu nebo údivu. Konkrétní místo je totiž využíváno dlouhá léta k podobnému výdeji jídel i v pondělí katolickou farností z kostela Na Příkopě. Právě proto se zvolilo toto místo.

Branický sbor z technických důvodů nemůže zajistit samotné vaření, ale v tomto ohledu se nabídl vyjít dobrovolníkům vstříc sbor radotínský. Zde již mají s touto službou zkušenosti a mohou i poradit

Polévka se vaří v období říjen – duben, v letním období se připravují obložené chleby.

Jaké lze vařit polévky? Zelňačka, čočková, fazolová, zeleninový krém, gulášová, játrová omáčka, kuřecí vývar s droby, rajská, cibulačka, svíčková omáčka bez masa, kulajda a tak pořád dokola. Vaří se spíše dietně s ohledem na poničené žaludky některých strávníků. Hlavní zásada zní: V polévce musí stát lžíce!

Scénář jedné polévkové středy (popis scénáře dle Petra Špirka, faráře v Radotíně:

1) NÁKUP SUROVIN (2 HODINY)

Dopoledne proběhl nákup surovin. Vždy byl připraven recept, který se ovšem často operativně měnil, a to podle momentální cenové situace. Pokud byly levné brambory, vařila se bramborová polévka. Pokud byla v akci smetana, dělala se kulajda, atd...

2) VAŘENÍ (CCA 4–5 HODIN)

Po poledni se sešli dobrovolní kuchaři pod vedením bývalých bezdomovců Pavla Kuchty (nomen omen!) a Veroniky Horváthové. Ti převzali suroviny a začali vařit. Na počátku je hodně škrábání, čištění, takže se vždy uplatnili ještě další dobrovolníci.

3) TRANSPORT (30 MINUT)

Okolo páté hodiny se začalo balit. Hrnci se zatáhli potravinářskou fólií, aby polévka nebryndala v autě, do tašky se daly nakrájené chleby, naběračka a plastové nádoby (ano, vydávalo se do plastových misek a rozdávaly se plastové lžičky, jinak by to nešlo). Pokud byly pytle s oblečením, přibíraly se s sebou.

Po půl šesté jsme ze Strašnic vyráželi k nádraží. Tou dobou je dopravní špička, takže necelých 5 kilometrů jsme zpravidla jeli 25 minut.

4) VÝDEJ (20 MINUT)

V šest hodin vystupujeme z automobilu, kde už nás čekají dva tři aktivnější bezdomovci, kteří spontánně pomáhají vydávat a udržovat pořádek. Parkujeme na modré zóně hned u služebny městské policie na rohu u Washingtonovy ulice. 3 minuty legálně, dalších 20 minut přetahujeme bez parkovací karty, ale nikdy nebyl žádný problém. V parku už je dlouhá fronta, která začíná u „naší lavičky“. Pánové i dámy čekají klidně a spořádaně. (Výjimečně se objevovali provokatéři nebo opilci, ale nikdy jsme se nesetkali s žádnou násilností). Každý dostane do plastové nádoby porci polévky a dva kusy chleba. Plnohodnotná večeře.

5) KONEC (60 MINUT)

Po výdeji se odnese prázdný hrnci do auta, odveze zpět do kuchyně, umyje se a je připraven na další týden. Možná by se hrnci mohl rovnou vozit do dalšího zapojeného sboru...

Rozpočty na 1 hrnci

POLÉVKY

Orientační kompletní rozpočet na 100 porcí bez dotace:

Suroviny (zelenina, tuky, koření...)	600 Kč
Chléb (6 × 26 Kč)	156 Kč
Plastové nádoby	350 Kč
Transport	80 Kč
Energie (plyn, elektřina – 8 kWh)	25 Kč
Potravinářská fólie (jedno zabalení)	4 Kč
Odměna dvěma hlavním kuchařům	200 Kč
Celkem přibližně	1.400 Kč

OBLOŽENÉ CHLEBY

Orientační kompletní rozpočet na 100 porcí obložených chlebů:

Suroviny (salám, zelenina, margarín)	350 Kč
Chléb (8 × 26 Kč)	208 Kč
Plastové nádobí	0 Kč
Transport (vozí se metrem)	0 Kč
Energie (plyn, elektřina – 1 kWh)	5 Kč
Potravinářské pytlíky (jedno zabalení)	20 Kč
Odměna dvěma hlavním kuchařům	100 Kč
Celkem přibližně	700 Kč

Pokud by se i v našem sboru našlo 2–5 lidí, kteří by se chtěli zapojit, prosím obraťte se na mě. Zkontaktuji Vás s bratrem Špirkem, který už by dohodl vše další

Jaroslav Pechar

Bližší informace na stránkách pražského seniorátu:

<http://prazsky-seniorat.evangnet.cz/rubrika/71-Potravinova-pomoc-Polevky-Zakladni-informace/index.htm>

SESTRA ALENKA ŠILAROVÁ

oslavila 90. narozeniny

VÍRA, LÁSKA, NADĚJE

... trojice, provázející jubilantku po celý život. A z ní plynoucí vděčnost a radost.

Slova, kterými jsme byly uvítány a která jsme během odpoledne slyšely mnohokrát. A také slova, která od starších lidí slyšíme jen zřídka: „Já jsem šťastný člověk.“

VDĚČNOST VYZAŘOVALA Z CELÉHO ROZHOVORU:

„Stále mne provází ta nejdůležitější trojice: víra, láska, naděje. Narodila jsem se do evangelické rodiny. Dostala jsem krásné jméno – Alenka. Měla jsem

i krásné příjmení: Jirásková. Byla jsem vychovávána s velikou láskou ve víře. Před spaním jsme si stoupli ke stolu a modlili se Otčenáš. Láskou jsem byla obklopena celé dětství a mládí. Měla jsem báječné rodiče. Měla jsem hýčkané dětství až do chvíle, kdy Němci obsadili naše město. Víra mně přinášela naději, že to tak nemůže zůstat. Naděje mi pomáhala přečkat i období po roce 1948.

Láskou jsem obklopena i nyní. Mám hodné děti. Starají se o mne, navštěvují mne a prokazují mi svou lásku. Mám štěstí na dobré lidi. I v letních měsících, které trávím na chalupě, mne chodí navštěvovat sousedka, katolička. Předčítá mi z Rejchrtovy Postily. Říká, že i ona má z toho čtení prospěch.

V neděli jsem poslouchala v rozhlase kázání – velice zajímavý výklad apoštolského vyznání víry. Zvláště mne zaujal konec: „a život věčný“. Proč bych se měla strachovat, co bude? Nebojím se smrti, vždyť mě čeká mír a pohoda v Božím království.“

MB a RČ

Pozvánka

Zveme vás na besedu s bývalým členem našeho sboru

Petrem Bískem

ve středu 8. října 2014 od 16 hodin.

O životě v Americe, vydávání českých novin Americké listy,
možná i o veslování.

A ještě jedno foto z Pecky

OBSAH 9/2014

Vítejte	2
Pravidelný sborový program	
O čem jednalo staršovstvo	3
Zápis z 747. schůze staršovstva z pondělí 9. 9. 2014	
Nad Písmem	4
Kázání Ladislava Žilky na sborové dovolené (Ž 37,5)	
Rozhovor s Danielem Fajfrem	6
Tábor Pecka 2014	8
„???u?e,“ <i>ťuk, ťuk, ťuk</i> , „J?ku?e, Dáňo.“ „ <i>echlptrfl, ehch, a-ano?</i> “	
Střípky ze sborové dovolené I.	12
Detektivka v našem kostele	15
a náš kostel v detektivce. Nebyla to chyba?	
Dopis nepálského studenta	17
Potravinová pomoc	18
Sestra Alenka Šilarová oslavila 90. narozeniny	20
Pozvánka	22
na besedu s Petrem Bískem	
A ještě jedno foto z Pecky	22
Obsah a tiráž	23

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XX. ročník, číslo 9/září 2014

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar

Redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděli v měsíci,
příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem: mscerny@volny.cz
Foto: Abychom na někoho nezapomněli, raději nebudeme jmenovat. ☺

